

[Jørgen Junior.]

let at anvise besparelser. Venstre har jo da også gang på gang – selv om vi ikke finder, at det har været tilstrækkeligt – vist, at de er klar over, at penge er noget, der kan skaffes ved fornuftige besparelser. Dette med her at stille sig op og spørge, hvor pengene skal komme fra, er et billigt og dårligt argument, som vi ikke kan acceptere. Det er helt oplagt, at pengene kan findes ved de fornuftige besparelser, som er anvist af fremskridtspartiet, og som venstre sikkert også er indstillet på skal findes rundt omkring.

Gunner Baunsgaard (RV):

Venstre har med lovforslaget rejst et problem, som ikke alene dette parti kan se at der er en vis rimelighed i at få efterprøvet. Der er vitterlig noget, som fungerer mod samfundets interesser. Jeg tænker her på f. eks. loven om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som ikke slog igennem med den kraft, som det fra vor side var forventet. Heri kan syge- og dagpengeordningen have haft sin andel, idet beskæftigelsesarbejdernes omfang og varighed gav arbejdsgiverne den nødvendige sikkerhed, såfremt en sygdomsperiode viste sig at opstå. Andre sagde: hellere lave overarbejde end ansætte nye folk; de turde ikke tage risikoen. Men, som det også er nævnt af ministeren, med et forslag som dette – og jeg vil gerne nævne det i forbindelse med de ironiske bemærkninger, som hr. Jørgen Junior gjorde – skal der findes penge, og dette vil koste mange penge, ministeren nævnte 20 mill. kr.

Der er flere aspekter, som skal gennemprøves og diskuteres, men jeg vil da gerne sige, at det jo ikke bare er et problem for socialudvalget, der er også arbejdsmarkeds-mæssige betragtninger, som i høj grad skal ind i billedet. Der kan måske nok laves gradueringer, og der kan ændres i øvrigt ved forsikringsordningerne, men det må vi se på under udvalgsarbejdet, og det vil vi være med til fra det radikale venstre.

Alice Faber (SF):

I socialistisk folkeparti undrer vi os over det foreliggende forslag, da vi netop i socialudvalget har anmodet socialministeren om samråd for at se på, om der skal laves lovændringer på dagpengeområdet på baggrund af de indvundne erfaringer.

Vi har tidligere stillet forslag om en ændring

af § 3, der som bekendt gik ud på, at dagpenge til arbejderen bliver udbetalt af det sociale udvalg, og at arbejdsgiveren indbetaler bidrag til dagpengefonden efter de regler, der er fastsat i § 11.

Vi kan ikke acceptere de foreslåede ændringer af § 3. De satses udelukkende på at tilgodese arbejdsgiverne. Det er en klar forringelse for arbejderne. Samtidig med, at de har augustforliget hængende over hovedet, angsten for arbejdsløshed, skal de nu også gå og være bange for sygdom, fordi de skal bevise over for arbejdsgiveren, at de er egnede. Bemærkningerne angiver netop, at forslaget er fremsat, for at arbejdsgiveren kan have mulighed for bedre at vurdere arbejderens egnethed.

Forslagsstillerne mener, at udbuddet af arbejdspladser vil blive forøget med det foreliggende forslag. Det har jeg svært ved at forstå og acceptere, men vi afventer socialministerens redegørelse for sikringsstyrelsens undersøgelser.

Den foreslåede ændring af § 28 vil vi gerne se nærmere på i socialudvalget. Vi ved, at sygdom er en hård belastning for de små erhvervsdrivende, og vi vil da gerne være med til at se på, hvad vi kan gøre for at forbedre deres situation i tilfælde af sygdom. Det samme gælder for det sidste forslag, forslaget om ændring af § 30, stk. 1.

Vi vil gerne anmode socialministeren om så hurtigt som muligt at fremkomme med den redegørelse, som socialudvalget har anmodet om, så vi foruden at drøfte de her fremsatte forslag kan tage alle de problemer op, der er knyttet til dagpenge-loven.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Venstres lovforslag om ændring af reglerne om dagpenge ved sygdom og fødsel har det konservative folkeparti stor sympati for, og vi tilsiger vores positive medvirken under det kommende udvalgsarbejde.

Bemærkningerne til forslaget er meget sparsomme, men jeg vil medgive forslagsstillerne, at det sikkert vil medføre, at erhvervslivet og de erhvervsdrivende vil være mindre tilbageholdende med hensyn til at antage ny arbejdskraft, og dermed forøge udbuddet af arbejdspladser.

Venstres model kan være en løsning og medvirke til at mindske arbejdsløsheden, men der findes også andre veje at gå. Det konservative folkeparti har tidligere fremsat forslag om at